

Wanderlust USA

Hiken op de meest legendarische trails

gestalten

Cam Honan

ROCKY MOUNTAINS

Wind River High Route	6
Four Pass Loop	14
Shoshone Lake Loop (Yellowstone National Park)	22
Star Dune Loop (Great Sand Dunes National Park & Preserve)	36
Beartooth High Route	46

Bonussectie:

Chiefs Head Peak	311
Teton Crest Trail	312
Colorado Trail	314
Chinese Wall Loop	314

MIDDEN-WESTEN

Superior Hiking Trail	58
Sage Creek Loop (Badlands National Park)	68
Ouachita Trail 78	

Bonussectie:

Ozark Highlands Trail	316
Lakeshore Trail	317

NOORDOOSTEN

The Long Trail	88
Gorge Trail	96
Presidential Traverse	106
Ocean Path (Acadia National Park)	116

Bonussectie:

Mid State Trail	313
Cape Cod National Seashore	314
Northville-Placid Trail	315

ZUIDOOSTEN

Deep Creek Trail (St. Marks National Wildlife Refuge)	126
Cedar Run – Whiteoak Canyon Loop (Shenandoah National Park)	134
Bartram Trail	142

Bonussectie:

Benton MacKaye Trail	316
Foothills Trail	317

WESTEN

Half Dome (Yosemite National Park) _____	152
Willow Hole Trail (Joshua Tree National Park) _____	164
Loowit Trail _____	176
Lost Coast Trail _____	186
Pacific Crest Trail _____	194
Pacific Northwest Trail _____	206
Sierra High Route _____	216

Bonussectie:

Timberline Trail _____	311
Tahoe Rim Trail _____	312
Oregon Desert Trail _____	315
Redwood Creek Trail _____	315

ZUIDWESTEN

Grand Canyon Rim to Rim Trail _____	226
Grand Enchantment Trail _____	238
Lower Muley Twist Canyon _____	248
Outer Mountain Loop (Big Bend National Park) _____	258
Grand Gulch – Bullet Canyon Loop (Cedar Mesa) _____	266

Bonussectie:

Arizona Trail _____	311
Devil's Garden Loop _____	313
Zion Traverse _____	316

ALASKA

Mount McGinnis Trail _____	278
Denali National Park _____	288

Bonussectie:

Pinnell Mountain Trail _____	312
------------------------------	------------

HAWAÏ

Kukui Trail _____	300
-------------------	------------

Bonussectie:

Haleakala Crater Trail _____	313
------------------------------	------------

WIND RIVER HIGH ROUTE

GLANZENDE GLETSJERS EN WILLIGE WAPITI'S

Wyoming
ROCKY MOUNTAINS

INFO OVER HET PAD

→ **AFSTAND** 129 km

→ **DUUR** 6 tot 7 dagen

→ **NIVEAU** Uitdagend

De Wind River Range is een van de best bewaarde hikergeheimen in Amerika. In tegenstelling tot de nabijgelegen nationale parken Yellowstone en Grand Teton, die beide miljoenen bezoekers per jaar trekken, zijn de 'Winds' lang onder de radar van het grote publiek gebleven. En daarin ligt ook een deel van de charme. Anders dan bij de beroemde burens in het noordwesten hoef je in de Winds geen vergunningen aan te vragen, geen campings te reserveren of weken van tevoren een hotel te boeken. Het enige wat je nodig hebt is een avontuurlijke geest, ervaring met ruig landschap en gezonde longen in verband met de hoogte.

De ongeveer 160 km lange Wind River Range, in het westen van Wyoming, volgt de kam van de Continental Divide. In deze hoogste bergketen van de Rocky Mountains buiten Colorado liggen talloze granieten pieken, meer dan 1500 bergmeren en een indrukwekkende verzameling van 63 gletsjers: na het Cascadegebergte in Washington het op één na hoogste aantal

van alle bergketens in de 48 aaneengesloten staten. Als je een ervaren hiker bent die op zoek is naar een uitdagend avontuur buiten de gebaande paden in een prachtig gebied, dan is dit iets voor jou.

Van de vele tochten in de Wind River Range is de Wind River High Route (WRHR), voor het eerst gelopen door Alan Dixon en Don Wilson, een van de beste. Deze route van 130 km van de Green River Lakes in het noorden naar Big Sandy Campground in het zuiden (de richting die meestal gevolgd wordt), lijkt wel een achtbaan: je steekt negen passen met een hoogte tussen 3500 m en 3720 m over en overbrugt in totaal meer dan 6000 hoogtemeters. Op meer dan de helft van de WRHR is er geen pad, en de route gaat over puinhellingen, gletsjerijs, granieten platen en sneeuwvelden.

Zoals bij elke lange tocht door de natuur van Wyoming zijn er veel wilde dieren te spotten. In de Wind River Range leven bruine beren, elanden, dikhoornschapen, veelvraten, marmotten en poema's. En in september maak je hier ook de bronst van wapitiherten mee. In deze periode doet de mannelijke wapiti (stier) zijn best om met alle mogelijke middelen een vrouwtje (koe) voor zich te winnen. Af en toe moet hij hiervoor met zijn gewei in de clinch met een andere stier om te bepalen wie de baas is. Maar meestal gebeurt het door aandachttrekkerij, met name door het zogenaamde burlen. Het geluid van een burlend wapitihert, dat

‘Het enige wat je nodig hebt is een avontuurlijke geest, ervaring met ruig landschap en gezonde longen in verband met de hoogte.’

- ↖ Heldere bergbeekjes zijn er in overvloed op de WRHR, zodat heerlijk drinkwater meestal niet moeilijk te vinden is.
- ↑ Met paarden door de Winds.
- ← Als de sneeuw smelt, komt er een kleurrijk bloementapijt tevoorschijn.

varieert tussen hoge kreten, loeiende keelklanken en laag, diep gegrom, is iets wat je niet snel zult vergeten, net als het intimiderende gebrul van een grizzly, het plotselinge gezoem van een al te dichtbij ratelslang, of zelfs het hameren van een ijverige specht.

Wie de WRHR eerder in de zomer loopt, wacht een even gedenkwaardige, maar minder aangename natuurbeleving in de vorm van muggen. Dankzij een waterige combinatie van veel smeltsneeuw, frisse weiden en een landschap bezaaid met meren, brengt juli – en vaak een flink deel van augustus – hordes muggen naar de Winds. Hier kun je als hiker knettergek van worden, vooral 's ochtends en 's avonds, als de kleine vampiers het bloeddorstigst zijn. Wil je je geestelijke gezondheid op peil houden, dan zijn hoofdnetje, muggenwerend middel, lange broek en shirt met lange mouwen een goed idee. Een gezonde dosis stoïcisme komt ook van pas.

In ruil voor al die passen met puinhellingen en avonden met muggenbezoek krijg je in de Winds schitterende uitzichten, met bloemen bezaaide alpenweiden en bergmeren met onweerstaanbaar blauw fonkelend water cadeau. En als je in september getuige bent van een van de meest fascinerende paringsrituelen in de natuur, is het wel zaak om afstand te houden. Want een wapitistier op zoek naar een vriendinnetje is een 300 kilo zware testosteronbom, en als je die boos maakt zou dat weleens het einde van je mooie trekking kunnen betekenen.

- ↑ Pas op als je een gletsjer oversteekt!
- ↓ Het alpengloeien verlicht de granieten pieken.
- Rotsblokken en indrukwekkende toppen.

PRAKTISCH

BEGIN/EIND

Noordelijk uiteinde

Green River Lakes

Zuidelijk uiteinde

Big Sandy Campground

TOTAAL AANTAL HOOGTEMETERS

Ongeveer 6000 m

SEIZOEN

Juli tot half september. Het eind van de zomer is ideaal: dan zijn de sneeuwvelden gesmolten en de muggen verdwenen.

ACCOMMODATIE

Langs de route

Wild kamperen is mogelijk langs de hele Wind River High Route (WRHR).

Van de route af

Big Sandy Lodge. Deze prachtig gelegen rustieke huisjes, op maar een paar minuten lopen van de gelijknamige camping, zijn een ideale plek voor rust en ontspanning na de tocht.

HOOGTEPUNTEN

1. Knapsack Col
2. Alpine Lakes Basin
3. Cirque of the Towers
4. Golden Lakes
5. Burlende wapiti's in de bronstijd
6. Titcomb Basin
7. Knife Point Glacier
8. Indian Pass
9. Het alpengloeien dat de granieten pieken verlicht
10. Het gevoel van opluchting als je je tent dichttrist en een razende horde muggen hebt buitengesloten

TOPTIPS

NAVIGATIEMIDDELEN

Ook als je een gps-app op je telefoon hebt, moet je op de WRHR papieren kaarten en een kompas meenemen en weten hoe je ze moet gebruiken. Batterijen kunnen leegraken, elektronica kan uitvallen, signalen komen niet altijd

door. Gps heeft zijn beperkingen, en in noodgevallen kan een navigatieback-up je leven redden. Dit geldt extra in extreme omgevingen boven de boomgrens, zoals in de Wind River Range, waar een verkeerd pad zó genomen is en de gevolgen van verdwalen ernstig kunnen zijn.

TIPS VOOR UITRUSTING

10 dingen om bij je te hebben op de WRHR:

1. Hoofdnetje
2. Stijgijzers (beugels met pinnen die je aan je schoen vastmaakt, voor sneeuwvelden en de oversteek van de Knife Point Glacier

3. Trailrandschoenen
4. Kompas en papieren kaarten
5. Lichtgewicht, lichtgekleurd shirt met lange mouwen
6. Insectenwerend middel
7. Ursack (beerbestendige voedselzak)
8. Zonnebril
9. Zonnebrandcrème
10. Trekkingstokken (voor het evenwicht op de gletsjeroversteek en bij het afdalen van de puinhellingen)

VERVOER

De Wind River High Route loopt tussen twee tamelijk afgelegen punten, die toegankelijk zijn via onverharde wegen. Logistiek gezien kun je ze het gemakkelijkst bereiken met behulp van een shuttle van de Great Outdoor Shop, een buitensportzaak in het dorp Pinedale (1890 inwoners) aan de westkant van de Wind River Range.

BONUSTRACK

In de buurt van de Wind River Range ligt een hydrologisch curiosum met de naam 'Wedding of the Waters', 7 km ten zuiden van het dorp Thermopolis, het punt waar de Wind River de Bighorn River wordt. Het bijzondere van deze mysterieuze plek is dat de naamsverandering niet zoals bij

andere waterlopen gepaard gaat met een samenvloeiing van twee rivieren.

Deze 'Bruiloft der wateren' staat ook bekend om de bijzondere hoeveelheid waterplanten, die elke winter duizenden watervogels naar het gebied lokt. Zo is er de Amerikaanse zeearend (*Haliaeetus leucocephalus*), een roofvogel die hier in de koudere maanden heen trekt op zoek naar de overvloedige paaiende forellen.

Deze grote roofvogel is de Amerikaanse nationale vogel. Van nature komt hij alleen in Noord-Amerika voor, en hij leeft meestal dicht bij de kust, bij een grote watermassa of bij rivieren met grote vispopulaties. Hun nesten zijn te vinden in hoge bomen met takken die sterk genoeg zijn om de enorme massa te dragen: ze hebben een spanwijdte van soms wel 2,5 m en kunnen meer dan 9 kg wegen, en het zijn dan ook de grootste nesten in het vogelrijk. Amerikaanse zeearenden liepen eind twintigste eeuw in aantal terug, maar beleven dankzij vele beschermingsmaatregelen een comeback. In 2007 werd de vogel officieel van de Amerikaanse lijst van bedreigde diersoorten gehaald.

Vanwege de nationale status is het doden van een Amerikaanse zeearend – overtreding van de Bald and Golden Eagle Protection Act – een federale misdaad. Maar windmolens zijn een nieuwe bedreiging voor de vogels. Wyoming ligt in een windgang en is een belangrijke locatie voor windturbines, die bijna 10 procent van de in de regio verbruikte energie kunnen opwekken.

Helaas zien sommige vogelsoorten zoals de Amerikaanse zeearend deze bouwsels soms niet, en worden dan het slachtoffer van de draaiende bladen. Dit is zo problematisch geworden dat in december 2016 de U.S. Fish and Wildlife Service heeft bepaald dat per jaar maximaal 4200 Amerikaanse zeearenden aan een ongeluk met een windmolen mogen overlijden. Dierenrechten- en natuurbeschermingsorganisaties verzetten zich tegen deze maatregel.

Maar er is niet alleen maar slecht nieuws. Wetenschappers en ingenieurs houden zich met het probleem bezig, en hebben oplossingen voorgesteld, zoals een naderingsalarm dat de motor uitschakelt en de rotorbladen stopt als er een dier te dichtbij is, en zelfs de plaatsing van luidsprekers bij elk windstation om de nationale vogel van Amerika van koers te laten veranderen.

WILLOW HOLE TRAIL (JOSHUA TREE NATIONAL PARK)

WOESTIJNDROMEN IN ZUID-CALIFORNIË

Californië
WESTEN

INFO OVER HET PAD

- AFSTAND 11,1 km
- DUUR 3 tot 4 uur
- NIVEAU Gemakkelijk

Volgens de legende werd de *Yucca brevifolia* door mor-moonse kolonisten *Joshua tree* genoemd omdat de takken hen deden denken aan de profeet Jozua, die met zijn armen biddend naar de hemel reikte. Of dit nu waar is of niet, zeker is dat deze karakteristieke woestijnplanten en hun surrealistische dorre omgeving al eeuwenlang pioniers, schrijvers, muzikanten en hikers inspireren.

Ecologisch gezien ligt het Joshua Tree National Park, op ongeveer 200 km ten oosten van Los Angeles, op het snijvlak van twee woestijnen. In het westen de lage en droge Coloradowoestijn, die heter en droger is en zich onderscheidt door planten als de chollacactus en de ocotillo, en in het oosten en zuiden de hogere, meer begroeiide Mojavewoestijn met de iconische joshuabomen en miljarden jaren oude rotsformaties.

Veel mensen die niet zelf in het park zijn geweest, denken ten onrechte dat de joshuaboom echt een boom is, maar het is in feite een vetplant, met een uitgebreid wortelstelsel om zoveel mogelijk vocht op te nemen. Hij kan wel 12 m hoog worden en heeft een gemiddelde levensverwachting van 150 jaar, maar er zijn exemplaren van tussen de 300 en 500 jaar oud. De vezelige stam van de joshuaboom vormt overigens geen jaarringen. Botanici schatten hun leeftijd in op basis van andere kenmerken, zoals vorm en lengte.

De Willow Hole Trail, een van de klassieke wandelingen in het nationaal park, is een prachtige hike van 11,1 km heen en terug, die mensen van alle leeftijden en ervaringsniveaus kunnen doen. Het vlakke en goed onderhouden pad loopt vanaf Boy Scout Trailhead aanvankelijk door een groot gebied met joshuabomen. Na 1,9 km splitst het zich af van de Boy Scout Trail en loopt het naar een van de meest iconische plekken van Joshua Tree, een 30 km² grote verzameling van huizenhoge keien, enorme stapels rotsen, granietkoepels en monolieten, met de passende naam Wonderland of Rocks. Je loopt hier over een zacht zandpad en komt door een doolhof van droge beekbeddingen en zijkloven, waar je goed moet opletten dat je op koers blijft. Verder Wonderland in worden de formaties groter en grilliger van vorm. Dan wordt de hoofdbedding breder en komt het pad uiteindelijk aan bij het doel van de hike: de oase van Willow Hole, een waterpoel tussen weelderig groen. Hier komen allerlei vogels vocht bijtanken, en ook grotere dieren zoals het iconische dikhoornschaap (zie infopagina). Willow Hole is een perfecte schaduwrijke picknickplek halverwege de wandeling. Let wel: kamperen is hier niet toegestaan.

Na je rustpauze zit er niets anders op dan de twee uur durende terugreis te aanvaarden. Eventueel kun je dan wat van de vele zijkloven verkennen waar het pad langskomt, en waar je nog wonderlijkere rotsformaties kunt vinden, en mogelijk ook andere oude schatten. Voordat de Europeanen hier eind van de

↑ Zonlicht prikt door de joshuabomen.
→ De bodem van de woestijn krijgt een gouden tint.

**‘Deze karakteristieke
woestijnplanten en hun
surrealistische dorre omgeving
inspireren al eeuwenlang
pioniers, schrijvers, muzikanten
en hikers.’**

OUTER MOUNTAIN LOOP (BIG BEND NATIONAL PARK)

LANGS DE WATERGRENS

Texas
ZUIDWESTEN

INFO OVER HET PAD→ **AFSTAND** 50 km→ **DUUR** 3 dagen→ **NIVEAU** Uitdagend

Voor meer dan 1600 km vormt de Rio Grande de natuurlijke grens tussen de Amerikaanse staat Texas en Mexico. Een deel hiervan is een groot elleboogvormig stuk waar de stroomrichting verandert van zuidoost naar noordoost. Aan deze Grote Bocht heeft een van de rustigste beschermde wildernisgebieden van Amerika zijn naam te danken.

Big Bend National Park, dat in totaal 3250 km² groot is, grenst voor ongeveer 190 km aan de Rio Grande, of de Río Bravo zoals hij in Mexico heet. In het grote gebied liggen drie belangrijke ecosystemen: bergen, woestijn en rivier. De 250 km aan wandelpaden zijn de beste manier om deze diverse landschappen te verkennen. Er zijn vele mogelijkheden, maar bij de meerdaagse trekkings springt de Outer Mountain Loop (OML) eruit.

De OML begint en eindigt bij Chisos Basin en is een combinatie van een aantal trails: Pinnacles, Juniper Canyon, Dodson, Blue Creek en Laguna Meadows. De ongeveer 50 km lange route is goed gemarkeerd en grotendeels goed onderhouden. Door het ruwe terrein met veel klimmen en dalen, de zware weersomstandigheden en het gebrek aan water (zie infopagina) is het echter bepaald geen makkelijke hike. De OML is een tocht voor ervaren trekkers, liefst gewend aan hiken in droge omgevingen.

Big Bend National Park in één woord? Afgelegen. Het is een van de minst bezochte parken in de 48 aaneengesloten staten, onder meer doordat de dichtstbijzijnde commerciële luchthaven, Midland Odessa, op meer dan 250 km afstand ligt. Niet voor niets is Big Bend geliefd bij rustzoekende en sterrenminnende hikers. Vanwege de geografische isolatie heeft het park het label 'International Dark Sky Park' gekregen, en het is één van slechts dertien parken ter wereld met een gouden certificaat van de International Dark Sky Association. Heb je ooit overwogen om de tent te laten en onder de sterren te gaan slapen, dan is Big Bend daar dé plek voor! En voor een echt onvergetelijke ervaring plan je je reis om de komst van een meteorenzwerm heen. (*Tip: het beste tijdstip om een meteorenzwerm te zien is een uur of twee voor zonsopgang.*)

Terwijl 's avonds de hemel alle aandacht opeist, stelen overdag de landschappen en dieren van Big Bend de show. De Outer Mountain Loop kronkelt tussen de dennen, jeneverbessen en eiken van de Chisos Mountains (zie infopagina) naar semiaride struikachtig terrein en de kurkdroge zanderige beekbeddingen van het woestijnachtige laagland. De temperatuurverschillen tussen deze landschappen zijn groot: tien tot twintig graden tussen de Chisos en de woestijn. In deze uiteenlopende biomen

‘Eén van slechts dertien parken ter wereld met een gouden certificaat van de International Dark Sky Association. Heb je ooit overwogen om de tent te laten en onder de sterren te gaan slapen, dan is Big Bend daar dé plek voor!’

← De Rio Grande kronkelt door Big Bend National Park.
↑ Een moment van bezinning in de Chisos Mountains.

leven poema's, zwarte beren, pekari's, coyotes en rode lynxen. En tekenfilmfans moeten hun ogen openhouden voor renkoekoeken (*Geococcyx californianus*) – miep, miep!

Die vele dier- en plantensoorten van Big Bend leven bijna allemaal aan beide zijden van de Rio Grande. Deze biologische levenslijn van het gebied bestaat al sinds mensenheugenis en wordt al jaren als ecologische verbinding erkend door zowel de Amerikaanse als de Mexicaanse regering. De Amerikaanse president Roosevelt stelde in 1944 voor om een International Peace Park in het leven te roepen, dat het gedeelde ecosysteem overbrugt. Dat idee is nooit helemaal verdwenen. Onder Obama in 2011 kondigden beide regeringen een werkplan aan voor 'de volgende stappen voor een voortgezette coördinatie tussen de twee landen bij bescherming en behoud van de transnationale regio Big Bend/Rio Bravo – het grootste en meest diverse woestijnecosysteem van Noord-Amerika'. Niemand kan de toekomst voorspellen, maar in een ideale wereld zonder controversiële politieke grenzen zal de 'naadloze stroom van de natuur' ons misschien allemaal verenigen.

↑ Grazende paarden en hoge rotsen.

→ De indrukwekkende rotsformaties van Big Bend zijn het mooist wanneer de zon aan het op- of ondergaan is.

↓ Op weg naar de Chisos Mountains, de enige bergketen in Amerika die geheel binnen de grenzen van een nationaal park ligt.

PRAKTISCH

BEGIN/EIND

Chisos Basin Trailhead (bij bezoekerscentrum Chisos Basin)

HOOGSTE/LAAGSTE PUNT

De voet van Emory Peak (2133 m) of, voor degenen die de aanbevolen klim doen, de **top** (2385 m)

Chihuahuawoestijn
(1160 m)

SEIZOEN

Oktober tot en met april is het best. Hiken in Big Bend in de zomer is niet aan te bevelen, omdat de temperaturen in de woestijn regelmatig de 40 °C bereiken.

VERGUNNINGEN

Een vergunning voor wildkamperen is alleen verkrijgbaar bij het park en kan tot 24 uur voor je reis worden opgehaald. Rond kerst en Nieuwjaar raken de populairste campings snel vol.

TOPTIPS

WATER CACHEN

Big Bend is een van de heetste en droogste nationale parken van Amerika. Vocht is van het grootste belang als je een trekking in het park gaat doen, en het wordt aanbevolen om minimaal vier liter water per dag te drinken. Omdat er zo weinig water te vinden is, geeft de National Park Service hikers de gelegenheid om voorafgaand aan hun tocht water te 'cachen' in speciale kasten bij Wilson Ranch (Blue Creek) en het eind van Juniper Canyon Road.

UITBREIDING

Je kunt de route 8 km langer maken met de aanbevolen uitbreidingen naar de South Rim en de top van Emory Peak. Met 2385 m is de top zowel geografisch als qua uitzicht het hoogtepunt van Big Bend National Park.

DE GRENS OVER

Een prachtige manier om je OML af te sluiten is een bezoek aan het voormalige mijnendorp Boquillas del Carmen (275

inwoners) aan de Mexicaanse kant van de grens. Je kunt je met een roeiboot laten overzetten vanaf de parkeerplaats van Boquillas Crossing en een maaltijd gebruiken in een van de restaurants, of het mooie lokale handwerk bekijken dat er te koop is. Vergeet je paspoort niet.

FLORA & FAUNA

DIEREN IN BIG BEND

In het nationaal park leeft een bijzondere verzameling dieren: 450 soorten vogels, 75 soorten zoogdieren, 56 soorten reptielen en 11 soorten amfibieën.

CHISOS MOUNTAINS

De Chisos zijn de zuidelijkste bergketen in de Verenigde Staten, en ook het enige gebergte in het land dat volledig binnen één nationaal park ligt. Er is een gevarieerde flora te bewonderen, waaronder de zuidelijkste ratelpopulieren van Amerika, die op de zuidwestflanken van Emory Peak staan. *NB De populier is de meest verspreid voorkomende boom van Noord-Amerika.*

BONUSTRACK

ZES FEITEN OVER DE RIO GRANDE

1. De Rio Grande (Spaans voor 'Grote rivier') is met 3051 km lengte nummer vijf in Noord-Amerika en nummer twintig wereldwijd. Hij loopt van de bron op 3700 m hoogte in de Rocky Mountains in Colorado naar de Golf van Mexico.
2. In de Verenigde Staten loopt de Rio Grande door drie staten: Colorado, New Mexico en Texas. In Mexico loopt hij langs de grensstaten

Durango, Chihuahua, Coahuila, Nuevo León en Tamaulipas.

3. De Rio Grande vormt sinds 1848 een deel van de grens tussen de Verenigde Staten en Mexico.
4. In de negentiende eeuw voeren er meer dan 200 stoomboten over de Rio Grande heen en weer tussen Rio Grande City en de riviermonding dicht bij Brownsville (beide in Texas).
5. In Mexico heet de rivier de Rio Bravo, wat 'woeste' of 'geagiteerde' rivier betekent.
6. De Rio Grande loopt langs vele grote bevolkingscentra; in totaal wonen er meer dan 6 miljoen mensen aan de oevers van de rivier. Aan de Amerikaanse kant zijn de belangrijkste steden Santa Fe, Albuquerque, Las Cruces, El Paso, McAllen en Brownsville, aan de Mexicaanse kant Ciudad Juarez, Piedras Negras, Nuevo Laredo, Reynosa en Matamoros.

HET MUUREFFECT

Recentelijk is de Rio Grande veel in het nieuws geweest vanwege Donald Trumps voorgestelde grensmuur. Uit het oogpunt van de wilde dieren zouden de effecten weleens rampzalig kunnen zijn. Een peer-reviewed artikel in *BioScience* zegt: 'De grensmuur bedreigt sommige populaties door de landschapsverbinding te verslechteren. Fysieke barrières hinderen dieren bij het zoeken naar voedsel, water, partners en andere kritieke levensbronnen, doordat jaarlijkse of seizoensmigratie en verspreidingsroutes worden verstoord.' Een muur zou ongeveer een derde van de 346 inheemse soorten afsluiten van 50 procent of meer van hun leefgebied ten zuiden van de grens.

9 789021 577104